

OIKEUDENKÄYNNIN JULKISUUDESTA YLEISISSÄ TUOMIOISTUIMISSA ANNETUN LAIN 25 §:N TARKOITTAMA JULKINEN SELOSTE

Varsinais-Suomen kärjäoikeus on 5.6.2024 antamallaan tuomiolla hylännyt syytteen väitetystä törkeästä lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä, ensisijaiselta tekoajaltaan 1.2.2019 – 22.5.2021 ja toissijaiselta tekoajaltaan 15.8.2019 – 30.4.2021 kohdassa 1, mutta kohdassa 2 lukenut syyksi lapsen seksuaalisen hyväksikäytön 1.1.2019 – 31.12.2020.

Kohdassa 1 vastaajan ei ole selvitetty kolmena eri kertana koskettelleen lapsen sukuelintä. Asianomistajan kertomuksen syntytapaa on rasittanut sellaiset seikat, joiden vuoksi sen todistusarvo on olennaisesti vähentynyt. Lisäksi väitetty teko aika on ollut siitä esitetyn selvityksen perusteella epämääräinen. Myös teosta esitetty selvitys eli asianomistajan kertomus vastaajan menettelystä on olennaisilta osiltaan jäänyt epäselväksi.

Vastaaja on kiistänyt menettelleensä teonkuvauksessa todetulla tavalla.

Vastaajan syyllisyydestä on jäänyt varteenotettava epäily. Kysymyksessä olevassa asiassa pelkkää asianomistajan kertomusta ei edellisessä kappaleessa todetut seikat huomioon ottaen ole pidettävä riittävänä selvityksenä vastaajan syyllisyydestä.

Kohdassa 2 vastaajan on selvitetty läimäisseen alle 16-vuotiasta henkilöä pakaraan todeten samalla, että "tällaiset muodot naisella tuleekin olla". Rikoksentelekehetyksellä voimassa olleen lainsäädännön nojalla ja kärjäoikeuden arvion perusteella kysymyksessä oleva koskettelu on ollut tekona seksuaalisesti olennainen sekä omiaan vahingoittamaan lapsen kehitystä. Kärjäoikeus on asiaa ratkaistessaan ottanut huomioon, että teko on kohdistunut ruumiinosaan, jota on tavanomaista pitää seksuaalisesti merkityksellisenä. Lisäksi vastaajan teko on sisältänyt nuoren asianomistajan seksuaalisesti merkityksellisen kehon osan kommentointia seksuaalissävytteisesti.

Vastaajan teko on täyttänyt tekoaikana voimassa olleen rikoslain 20 luvun 6 §:ssä (540/2011) tarkoitetun lapsen seksuaalisen hyväksikäytön tunnusmerkistön, mistä rikoksesta hänet on tuomittu rangaistukseen.

Kärjäoikeus on rikoksen vahingollisuus ja vastaajan syyllisyys huomioon ottaen tuominnut hänet kysymyksessä olevasta rikoksesta säädettyyn vähimmäisrangaistukseen, joka on neljä kuukautta vankeutta. Vankeusrangaistus on tuomittu ehdollisena ja sen koeaika päättyy 5.6.2026.

Lisäksi kärjäoikeus on tuominnut vastaajan suorittamaan rikosuhrimaksun 80 euroa, korvaamaan valtiolle todistelukustannuksista 48 euroa sekä kohdan 2 asianomistajalle korvausta kärsimyksestä kärjäoikeuden kohtuulliseksi harkitsemat 300 euroa korkoineen. Kohdan 1 asianomistajan korvausvaatimukset on hylätty.

Kärjäoikeus on salannut asianomistajien sekä yhden todistajan henkilöllisyydet, toimittanut pääkäsittelynsä yleisön läsnä olematta sekä määrännyt tuomionsa salaiseksi, koska sen laatiminen asianosaisten henkilöllisyyksiä paljastamatta on tosiasiallisesti ollut mahdotonta. Tämän vuoksi asiassa on laadittu julkinen seloste.

Kärjäoikeuden ratkaisu ei ole luonnollisestikaan ole sen antohetkellä lainvoimainen.